

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 36703

гр. С., 16.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 85 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА
ТОШЕВА**

като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА ТОШЕВА**
Гражданско дело № 20211110144750 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 78, ал. 7 ГПК.

Образувано е по молба на Националното бюро за правна помощ, с която се иска присъждане на сумата от 370 лв., представляваща изплатено от него възнаграждение на адв. Ц. Т. Т. за предоставена правна помощ на ищцата И. П. Б., и за издаване на изпълнителен лист за дължимото възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите в молбата и доказателствата по делото, намира следното:

С Определение № 8308/09.11.2021 г. на ищцата И. П. Б. е предоставена правна помощ под формата на процесуално представителство, което е осъществено от адв. Ц. Т. Т..

С Решение № СФ-374-2158/2023 г. от 07.02.2023 г. на Председателя на НБПП е одобрен представеният от адв. Т. отчет за предоставена правна помощ в производството по гр. д. № 44750/2021 г. по описа на СРС и е определено за изплащане възнаграждение за оказаната правна помощ в размер на 370 лв.

С влязло в законна сила Решение № 11599/24.10.2022 г., постановено по настоящото дело, ответникът С. е осъден да заплати на ищцата И. П. Б. на основание чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД сумата в размер на 2 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди – претърпени болки и страдания от увреждане на здравето, настъпило на 23.06.2021 г. в гр. С., в резултат на повредена настилка на тротоар на ул. „АДРЕС“, ведно със законната лихва за забава от датата на увреждането – 23.06.2021 г., до окончателното плащане, както и сумата в размер на 723.99 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на падане на 23.06.2021 г. върху повредена тротоарна настилка в гр. С., ул. „АДРЕС“, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на увреждането – 23.06.2021 г. до окончателното плащане, като искът за обезщетение за имуществени вреди е отхвърлен за разликата над 723.99 лв. до пълния предявен размер от 1 049.99 лв.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 7, изр. 1 ГПК определените разноски за възнаграждението на процесуалния представител на ищцата следва да бъдат понесени от насрещната страна съразмерно на уважената част от исковите претенции. Следователно ответникът С. следва да бъде осъден да заплати на НБПП разноски за адвокатско възнаграждение в размер от 330.45 лв.

Относно другата част от изплатеното адвокатско възнаграждение съдът намира следното:

С оглед основанията за предоставяне на правна помощ следва да се приеме, че не са налице предпоставките за присъждане на разноски за възнаграждение на адвоката, предоставил правна помощ, в полза на НБПП относно частта, с която исковете срещу ответника са отхвърлени. По реда на чл. 23, ал. 3 ЗПП на ответника е предоставена правна помощ под формата на процесуално представителство, защото е установено, че не разполага със средства за възнаграждение на адвокат, но желае да бъде представляван от адвокат и интересите на правосъдието налагат това. Според чл. 2 и чл. 4 ЗПП правната помощ се финансира от държавата със средства от държавния бюджет. На основание чл. 94 ГПК правната помощ в тези случаи е безплатна. Когато спорът не е разрешен в полза на страната, на която е предоставена правната помощ /дори отчасти/, заплатеното от НБПП адвокатско възнаграждение остава за сметка на републиканския бюджет и не се възстановява /изцяло или отчасти/. Чл. 78, ал. 7, изр. 2 ГПК не предвижда вземане на НБПП срещу получило правна помощ лице, а акцентира на неговото задължение при уважен срещу него иск да заплати на насрещната страна разноски по делото. Това изречение е израз на общия принцип на чл. 78 ГПК за разпределение на отговорността за разноски според изхода на спора. Ето защо не може да се приеме, че разпоредбата на чл. 78, ал. 7 ГПК обвързва заплащането на правната помощ от лицето, което я е получило, с възможния изход на делото /в този смисъл е константната практика на ВКС: Определение № 136/27.06.2016 по гр. д. № 2039/2016 на ВКС, II ГО; Определение № 99/14.04.2016 г. по ч. гр. д. № 730/2016 г. на ВКС, I ГО; Определение № 722/10.11.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4299/2015 г., IV ГО; Определение № 238/27.10.2016 г. по гр. д. № 5920/2015 г. на ВКС, I ГО; Определение № 131/24.06.2016 г. по ч. гр. д. № 2020/2016 г. на ВКС, II ГО, и др./.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСЪЖДА С., с адрес: гр. С., ул. „АДРЕС“, да заплати на НАЦИОНАЛНО БЮРО ЗА ПРАВНА ПОМОЩ – гр. С., на основание чл. 78, ал. 7 ГПК сумата от **330.45 лв.** – адвокатско възнаграждение за предоставената на ищцата И. П. Б., ЕГН *****, правна помощ от адв. Ц. Т. Т. от САК, в производството по гр. д. № 44750/2021 г. по описа на СРС, 85 състав.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба с вх. № 75277/2023 г. на Национално бюро за правна помощ в останалата ѝ част.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчването му на С. и на Национално бюро за правна помощ.

След влизане в сила на определението да се издаде изпълнителен лист в полза на НБПП за присъдената сума.

Съдия при Софийски районен съд: _____